

Datum : 29 oktober 2002
Dienst/sector : PSD/PPD
Registratienummer : 2002PSD000311i

Nummer PS : **PS2003BEM05**
Commissie : Bestuur en Middelen
Rapporteur : drs. P.J.M. Rombouts

Titel : Wijziging Verordening Rechtspositie staten - en commissieleden

Inhoudsopgave

Samenvatting	pag. 1
Ontwerpbesluit	pag. 3
Toelichting	pag. 7
Bijlagen:	1 (bestaande tekst van de verordeningen)

Samenvatting

Bijgaand treft u aan de concept-wijziging van de Verordening rechtspositie staten- en commissieleden. De wijziging van de betreffende verordening is noodzakelijk geworden door een andere systematiek van behandeling van de onkostenvergoedingen. In de toelichting op pagina 5 wordt ingegaan op het uitvoeringstechnische gedeelte van het voorstel inzake de onkostenvergoedingen. Ook het opting-in (opteren voor het pseudo-werknemerschap) is thans geregeld.

Niet in de laatste plaats wordt voorgesteld artikel 5 aan te passen en artikel 6 te doen vervallen. Daarin zijn thans respectievelijk de uitkering na aftreden en de vergoeding voor eventueel verminderde pensioenafspraken geregeld.

In dit wijzigingsvoorstel is tevens de indexering, die jaarlijks door het Ministerie van BZK wordt bekend gemaakt, verwerkt. Daarnaast zijn nog enkele andere (technische) wijzigingen doorgevoerd.

Ontwerp-besluit

Besluit van provinciale staten van januari 2003 tot wijziging van de Verordening rechtspositie staten- en commissieleden provincie Utrecht 1994 naar aanleiding van een wijziging van het fiscale regime

Provinciale staten van Utrecht;

Op het voorstel van gedeputeerde staten van 29 oktober 2002, dienst/sector PSD/PPD, nummer 2002PSD000311i;

Gelet op de artikelen 93 en 94 van de Provinciewet en het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden;

Besluiten:

ARTIKEL I

De Verordening rechtspositie staten- en commissieleden provincie Utrecht 1994¹ wordt als volgt gewijzigd.

A.

In artikel 2 wordt "een tegemoetkoming in de kosten" vervangen door: een onkostenvergoeding.

B.

Na artikel 4 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt:

Artikel 4a

De provincie verhuurt of geeft in bruikleen aan ieder lid van provinciale staten, indien hij dat aanvaardt, voor de duur van zijn lidmaatschap de voor de uitoefening van het lidmaatschap benodigde computer- en communicatieapparatuur onder in elk geval de volgende voorwaarden:

- in geval van huur is de prijs per jaar ten hoogste 10% van de aanschafprijs voor de apparatuur;
- de huur of bruikleen vervalt bij het einde van het lidmaatschap;
- na het einde van de huur of bruikleen kan het gewezen statenlid de apparatuur kopen tegen de boekwaarde op dat moment op basis van afschrijving in ten minste drie jaar.

Gedeputeerde staten bepalen de voorwaarden nader.

C.

Artikel 5 komt te luiden als volgt:

Artikel 5

1. Een lid van provinciale staten ontvangt met ingang van de dag van zijn aftreden een uitkering ten laste van de provincie. Een verzoek daartoe moet binnen drie maanden na aftreden worden ingediend.

¹ Prov. blad 65, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 22 mei 2000, prov. blad 18.

2. De in het eerste lid bedoelde uitkering wordt alleen toegekend wanneer het betreffende statenlid een aantoonbare inkomstenderving heeft ondergaan door het aanvaarden van zijn statenlidmaatschap.
3. De uitkering is gedurende het eerste jaar na de dag van aftreden 80% en gedurende het tweede jaar na die dag 70% van de vergoeding voor de voor de werkzaamheden op het moment van aftreden.
4. Indien de betrokkene minder dan twee jaar lid van provinciale staten is geweest, is de uitkeringsduur, in afwijking van het derde lid, gelijk aan het aantal maanden dat het lidmaatschap heeft geduurd, naar boven afgerond op ene volle maand.
5. De uitkering wordt verminderd met elke vermeerdering van de inkomsten uit arbeid of bedrijf van het gewezen lid, tenzij als gevolg van algemene salarisverhogingen.
6. Het eerste tot en met vierde lid zijn niet van toepassing indien een lid van provinciale staten van zijn lidmaatschap vervallen is verklaard op grond van artikel X 7 van de Kieswet.

D.

Artikel 6 komt te vervallen

E.

In artikel 10 wordt "55% van het bedrag, genoemd in artikel 13 van het Besluit" vervangen door: 100% van het bedrag, bedoeld in artikel 13 van het Besluit.

F.

Artikel 12, eerste lid, komt te luiden:

- 1 In afwijking van artikel 10 maar onverminderd artikel 9 wordt per vergadering dan wel per hoorzitting als vergoeding toegekend aan:
 - a. de voorzitter onderscheidenlijk de leden van de provinciale commissies, subcommissies en werkgroepen voor de regiovisies in de zorgsectoren: € 295,- onderscheidenlijk € 205,-;
 - b. de leden van de commissie bescherming persoonsgegevens: € 295,-;
 - c. de voorzitter van een bezwarencommissie als bedoeld in artikel 7:13, eerste lid onder b, van de Algemene wet bestuursrecht: € 115,-;
 - d. de voorzitter van de provinciale commissie voor milieubeheer en waterhuishouding: € 295,-;
 - e. de voorzitter van de klachtencommissie: € 115,-;
 - f. de leden en plaatsvervangende leden van de provinciale klachtencommissie, bedoeld in artikel 49 van de Wet op de jeugdhulpverlening; € 115,-;
 - g. de voorzitter van de commissie voor de beleidsaudits: € 295,-.

F

De artikelen 14 tot en met 18 vervallen.

ARTIKEL II

Artikel I, onderdeel C, is niet van toepassing met betrekking tot uitkeringen en verzekeringen waarop het recht is ontstaan voordat dat onderdeel in werking is getreden.

ARTIKEL III

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2003.

2. Artikel 2 werkt terug tot en met 1 januari 2001.
3. De artikelen 4a en 12, eerste lid, werken terug tot en met 1 januari 2002.
4. De onderdelen C en D treden in werking met ingang van 13 maart 2003.

Voorzitter,

Griffier,

Toelichting**Aan provinciale staten**

De Verordening rechtspositie staten- en commissieleden provincie Utrecht 1994 is vastgesteld ten behoeve van de regeling van de rechtspositie van de statenleden (met uitzondering van de leden van gedeputeerde staten) en de voorzitters en leden van een aantal commissies.

De rechtspositie behelst o.a. de vergoeding voor de werkzaamheden en de onkostenvergoeding alsmede de uitkering na aftreden en bij invaliditeit, pensionering en overlijden.

De provinciale verordening is rechtstreeks afgeleid van het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden, welke wordt vastgesteld door de Minister van Binnenlandse zaken en koninkrijksrelaties.

Door de wijziging van het fiscale regime met betrekking tot de onkostenvergoeding is ook een wijziging noodzakelijk geworden van het Rechtspositiebesluit en onze Verordening. Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de euro in de verordening te introduceren. De wijziging houdt in dat voor werknemers vaste vergoedingen niet tot het loon behoren. De mogelijkheid van aftrekbare (beroeps)kosten is voor hen komen te vervallen. Niet-werknemers behouden die mogelijkheid wel maar komen daarentegen niet langer in aanmerking voor een onbelaste vaste kostenvergoeding.

Statenleden zijn niet in dienstbetrekking maar kunnen wel voor de loonbelasting opteren (opting-in). In dat geval worden ze fiscaal als werknemer aangemerkt (pseudo-werknemerschap). Dat betekent enerzijds dat door de provincie loonheffing wordt ingehouden op de vergoeding voor werkzaamheden en anderzijds dat statenleden gebruik kunnen maken van de overige faciliteiten die de Wet op de loonbelasting 1964 voor werknemers biedt, zoals bijvoorbeeld de spaarloonregeling.

Met name naar de tegemoetkoming in de kosten heeft het SGBO een onderzoek ingesteld. Het is gebleken dat de hoogte van de tegemoetkoming volstrekt in verhouding is, maar de besteding nogal uiteen loopt. Als gevolg van het SGBO-onderzoek en de belastingherziening 2001 is er een nieuwe vergoedingensystematiek ingevoerd.

De vergoedingensystematiek houdt in dat de kostensoorten fax / pc en cursussen en congressen kunnen worden ondergebracht in de provinciale bedrijfsvoering in plaats van, zoals tot nu toe, in de vaste onkostenvergoeding. Dat houdt in dat de provincie facturen voor deze zaken rechtstreeks betaalt dan wel dit soort voorzieningen in bruikleen of huur geeft.

De genoemde kostensoort is uitgedrukt in een percentage van de huidige totale kosten en van de vaste kostenvergoeding afgetrokken. De nieuwe vaste kostenvergoeding is vervolgens gebruteerd tegen het nieuwe belastingtarief van 52%. Dit resulteert in een nieuwe vaste (gebruteerde) onkostenvergoeding voor (pseudo-)werknemers van € 148,- per 1 januari 2001. Voor niet-werknemers bedraagt de (ongebroeteerde) vergoeding € 71,-. Per 1 januari 2002 zijn deze bedragen respectievelijk € 154,41 en € 74,12 geworden.

Wat betreft pc's ontvangen de meeste statenleden materieel gezien reeds de nodige middelen, omdat zij gebruik maken van computer-apparatuur die ze in het kader van het Staten Informatie Systeem (SIS) in bruikleen is verstrekt (belastingvrij). Statenleden betalen voor het SIS-systeem € 134,80 per

jaar. Strikt formeel bezien hebben statenleden momenteel geen recht om het SIS-systeem te ontvangen, omdat de provinciale verordening in dit verband nooit is aangepast. Op grond van artikel 96, tweede lid, van de Provinciewet kunnen materiële voorzieningen voor statenleden namelijk alleen worden verstrekt wanneer dat bij, deze, verordening is bepaald. Met de hierbij voorgestelde wijziging van de verordening wordt dit nu formeel recht getrokken.

Het verschil tussen de oude vaste onkostenvergoeding en onkostenvergoeding zoals die nu opnieuw is berekend (per statenlid) bedraagt ongeveer € 500,- netto per jaar. Het zou op zich redelijk zijn wanneer de statenleden tenminste voor een dergelijk bedrag de kosten die zijn gerelateerd aan fax / pc, cursussen en congressen bij de provincie kunnen declareren. Provinciale staten wordt hierbij echter voorgesteld zaken niet op een dergelijke wijze te regelen. Hiervoor geldt een aantal argumenten:

- statenleden moeten in dat geval voor elke uitgave instemming vragen en ontvangen aan een door de griffier aangewezen ambtenaar (omdat de uitgaven immers onder de provinciale bedrijfsvoering vallen);
- het te besteden bedrag (€ 500,- per statenlid per jaar) is een relatief klein bedrag, veel cursussen en congressen kosten een veelvoud van het beschikbare bedrag voor elk statenlid;
- een en ander leidt tot veel bureaucratie, bureaucratie die - wanneer het bedrag per statenlid in ogenschouw wordt genomen - als weinig efficiënt kan worden bestempeld.

Met inachtneming van bovenstaande wordt provinciale staten hierbij voorgesteld het verschil tussen de oude en nieuwe onkostenvergoeding (€ 500,- per statenlid per jaar) te verstrekken aan de afzonderlijke statenfracties; dus voor elk statenlid die deel uitmaakt van een fractie ontvangt de betreffende fractie € 500,- per jaar. Deze werkwijze heeft een aantal voordelen:

- het is niet meer nodig dat statenleden voor een bepaalde uitgave aan een ambtelijk medewerker toestemming moeten vragen;
- er ontstaat een groter bedrag om uit te geven (namelijk per fractie), zodat de mogelijkheden om uitgaven te doen worden vergroot;
- er ontstaan voor fracties meer mogelijkheden. Het is - via verstrekking van de genoemde middelen aan fracties in plaats van aan individuele statenleden - namelijk niet meer nodig dat het geld onder de kostensoorten fax / pc, cursussen en congressen moet vallen;
- bureaucratie wordt voorkomen.

Dit voorstel betreft een uitvoeringstechnische aangelegenheid die geen consequenties heeft voor de Verordening rechtspositie staten- en commissieleden.

Aan de andere kant stellen wij voor de vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen aan te passen. Artikel 10 bepaalde tot nu toe dat 55% van de in het Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden genoemde bedrag (i.c. € 85,-) vergoed wordt voor het bijwonen van een commissievergadering. Natuurlijk wordt het genoemde bedrag wel jaarlijks geïndexeerd, maar de vergoeding op zich is al geruime tijd niet veranderd. Vandaar ons voorstel het tot nu toe gehanteerde percentage op te hogen tot 100% om zodoende een meer reële vergoeding te krijgen.

Van geheel andere orde is de wijziging van de Verordening met betrekking tot de thans nog opgenomen bepalingen inzake de uitkering na aftreden (artikel 5) en een vergoeding voor eventueel verminderde pensioenaanspraken (artikel 6).

Het lidmaatschap van provinciale staten is over het algemeen een activiteit die naast andere (hoofd)werkzaamheden wordt verricht. Een wachtgelduitkering, bedoeld om een periode zonder adequaat inkomen te overbruggen, is dan ook feitelijk niet aan de orde. Het hoofdinkomen valt in principe niet weg door het wegvallen van het statenlidmaatschap. Toch zou het eventueel kunnen

voorkomen dat statenleden wel een zekere mate van inkomensderving ondergaan omdat zij het aantal werkuren hebben moeten terugbrengen in verband met hun statenlidmaatschap. Voorgesteld wordt dan ook artikel 5 inzake de uitkering na aftreden ingaande de nieuwe statenperiode in die zin te modificeren dat de uitkering alleen wordt toegekend indien de inkomstenderving aantoonbaar is. Het automatisme van het toekennen van een uitkering vervalt. Statenleden moeten binnen drie maanden na aftreden zelf om een uitkering verzoeken.

Verder wordt voorgesteld ook artikel 6 te schrappen. Hierin is bepaald dat de provincie een collectieve verzekering afsluit om te voorzien in de opbouw van een ouderdomspensioen en in geldelijke voorzieningen bij invaliditeit en overlijden in geval van vermindering of verlies van inkomsten als gevolg van de aanvaarding van het statenlidmaatschap. Feitelijk is dit artikel een loze bepaling. Gelet op het aantal belanghebbende statenleden ligt het ook niet in de lijn van de verwachting dat een zodanige verzekering tot stand zal worden gebracht. Daarbij komt dat de vergoeding voor de werkzaamheden als statenlid, van bijna € 10.000, voldoende kan worden geacht om daaruit eventueel, indien nodig, een aanvullende pensioenvoorziening te bekostigen.

Bij wijze van overgangsmaatregel is in Artikel II van het concept-statenvoorstel opgenomen dat het vervallen van de artikelen 5 en 6 van de Verordening niet van toepassing op die uitkeringen en verzekeringen waarop het recht is ontstaan voordat de betreffende artikelen zijn ingetrokken. In artikel III zijn de ingangsdata geregeld. Voor het onderdeel C geldt dat dit in werking treedt op de datum van aftreden van alle statenleden krachtens artikel C4, tweede lid, van de Kieswet.

In de Verordening is het volgende gewijzigd:

- In artikel 2 is de term "een tegemoetkoming in de kosten" vervangen door "een onkostenvergoeding".
- Er is een nieuw artikel 4a ingevoegd waarin is bepaald dat aan een lid van provinciale staten de benodigde computer- en communicatieapparatuur ter beschikking kan worden gesteld. Dat is inmiddels ook gebeurd in het kader van het SIS.
- Artikel 5 is gewijzigd voor wat betreft het automatisme van het wachtgeld en de aantoonbaarheid van de inkomensderving (zie toelichting hiervoor).
- Artikel 6 is komen te vervallen.
- In artikel 10 wordt de vergoeding geregeld voor het bijwonen van een commissievergadering. Dat was tot nu toe 55% van € 80,32 en wordt 100% van (het logisch naar boven afgeronde bedrag) € 85,- (is het geïndexeerde bedrag). Verhoging naar 100% is gerechtvaardigd, omdat dit als een meer reële vergoeding wordt gezien dan de 55% die tot nog toe is gehanteerd.
- Artikel 12, eerste lid, geeft afwijkende vergoedingen aan ten behoeve van voorzitters en leden van verschillende met name genoemde commissies. Dit is het enige artikel waarin bedragen zijn genoemd.
- Artikel 12, eerste lid, onder d, heeft betrekking op de vergoeding voor de voorzitter van de Provinciale commissie voor milieubeheer en waterhuishouding (PCMW). De vergoeding voor deze voorzitter wijkt af van wat gebruikelijk is voor een dergelijke commissie. Reden hiervoor was dat de voormalig voorzitter van PCMW aanvankelijk in dienst van de provincie was. Toen de structuur van de PCMW wijzigde, is destijds gekozen voor een onafhankelijke voorzitter. Om die reden is het dienstverband omgezet in een vergoeding die was gebaseerd op het genoten salaris. Onlangs is een nieuwe voorzitter voor de PCMW benoemd. Dit is, gezien het bovenstaande, reden om de vergoeding van de voorzitter van de PCMW te harmoniseren in de lijn met vergoedingen voor vergelijkbare commissies. Tegen deze achtergrond wordt de vergoeding voor de voorzitter van de PCMW gesteld op € 295,- per vergadering. De bedragen die in artikel 12 worden genoemd,

zijn niet alleen geïndexeerd maar ook omgerekend naar Euro's. Bij de omrekening zijn de nieuwe bedragen op een logisch (heel) bedrag naar boven afgerond.

- De artikelen 14 tot en met 18 betreffen wijzigingen in andere regelingen. Deze bepalingen zijn uitgewerkt.

Gedeputeerde staten,

voorzitter, Mr. B. Staal

griffier, Drs. H.H. Sietsma